

Загреб - У Србији, и у вези са Србијом, протеклих су се дана догодиле двије врло важне ствари, које ће сасвим сигурно резултирати посљедицама и на шире односе у регији.

Прво, Србија је (21. сијечња, у Bruxellesu) и формално започела приступне преговоре о чланству у Еуропској унији. Очекује се, буде ли све ишло по плану (у што, наравно, нитко не може унапријед бити сигуран), да ти преговори буду приведени крају око 2018, тако да би Србија могла постати пуноправном чланицом ЕУ око 2020.

И друго, најмоћнији човјек у Србији - Александар Вучић, актуални први потпредсједник Владе Србије и предсједник Српске напредне странке, увјерљиво најјаче политичке странке у тој земљи - напокон је преломио и донио одлуку о расписивању изванредних парламентарних избора, који ће се одржати истога дана (16. ожујка) кад и избори за београдски парламент (тј. за Скупштину града Београда). Парламентарни и локални београдски избори (иако је ријеч „локалан“ за велеград и метрополу попут Београда умногоме непримјерена) битни су из најмање три разлога.

Пише: Дарко Худелист
четвртак, 30 јануар 2014 19:10

Прво, након тих избора реално најјачи политичар у Србији требао би, напokon, постати и премијером (умјесто досадашњег премијера Ивице Дачића). Тиме би се његова стварна, ефективна моћ изједначила с његовом формалном позицијом у владајућој номенклатури у Србији. Требало би се догодити право чудо па да Вучић након избора не постане премијером. Задње анкете о испитивању јавног мијења дају његовој, Српској напредној странци рејтинг од 45 посто, далеко испред најозбиљнијих и најопаснијих конкурената напредњака - Ђиласове Демократске странке (13 посто) и Дачићеве Социјалистичке партије Србије (11 посто).

Иако је Србија, међу осталим, и на гласу као „земља чуда“, тешко је вјеровати да би се такво чудо доиста могло догодити, успркос томе што сам Вучић ових дана упозорава (вјеројатно у намјери да се чланство и симпатизери његове странке превише не „уљуљкају“) како су предвиђања да ће његова странка на изборима освојити 45 посто гласова ипак претјерана.

Друго, одмах након избора доћи ће до суштинских преслагивања унутар србијанске Владе, у којима ће на стратешки најзначајнија министарска мјеста доћи они људи који су апсолутно лојални Александру Вучићу и тиму његових најблискијих сурадника. Једно је од њих и функција министра привреде (односно - министра економије или ти господарства). Након што се у реконструкцији Владе обављеној у јесен 2013. Вучић елегантно ријешио дотадашњег министра економије Млађана Динкића, за новог је министра, на приједлог неких својих сурадника, поставио Сашу Радуловића (експлицитног неолиберала који је дуже времена живио и радио у иностранству), што се међутим, особито у задњих неколико тједана, показало лошим рјешењем.

Имам осећај да Вучић неће превише оклевати кад Србија буде требала признати Косово

Пише: Дарко Худелист
четвртак, 30 јануар 2014 19:10

Имам осећај да Вучић неће превише оклевати кад Србија буде требала признати Косово

Пише: Дарко Худелист

четвртак, 30 јануар 2014 19:10

Пише: Дарко Худелист
четвртак, 30 јануар 2014 19:10

